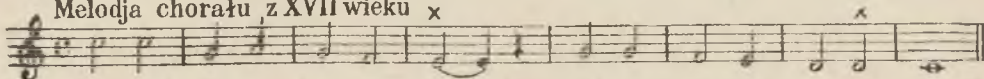

W takcie czwartym półkadencja (V = c, e, g). W takcie 7 i 8-mym cała kadencja (I = f, a, c V c, e, g, i l).

Przykład 6.

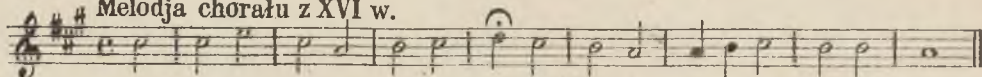
Melodia chorału z XVII wieku x

W takcie czwartym półkadencja na^{re} tercji I stopnia, w takcie siódmym i ósmym cała kadencja.

Przykład 7.

Melodia chorału z XVI w.

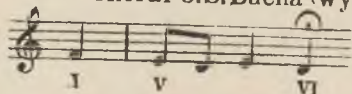

Tu, półkadencję tworzy IV stopień (w tonacji A-dur = d, fis, a)

Nieznany dotąd uczniowi znak \frown wskazuje dłuższe wytrzymanie tonu, a potem oddech.

Przykład 8.

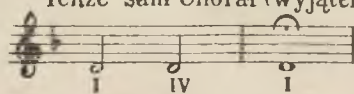
197 Chorał J.S.Bacha (wyjątek)

Kadencja zwodnicza. Tonacja d-moll, akord szóstego stopnia w miejsce I V VI (b, d, f) tonicznego.

Przykład 9.

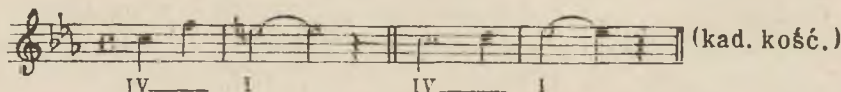
Tenże sam Chorał (wyjątek)

Tonacja d-moll. Dwie nuty ostatnie d z podkładem harmonicznym g, b, d, i d z podkładem d, f, a.

Zmiana tonacji.

Najpospolitszą, w minorowych pieśniach choralnych często używaną jest zmiana ostatniej harmonji z moll na dur. W jednogłosowej pieśni nie uwidacznia się to, jeżeli ostatnią jej nutą jest tonika, bo w takim razie zmiana dokonywa się w harmonji niższych głosów. Przy zakończeniu melodji tercją, co się zdarza niekiedy, zmiana występuje w melodji:

Odwrotna zmiana w równoimiennej tonacji przy zakończeniu utworu np. C-dur na c-moll nie zdarza się. Natomiast nowa tegoż część może się rozpocząć w równoimiennej tonacji minorowej, a dawniej zaznaczano to zazwyczaj, pisząc nad takim nowym ustępem: Minore.